

ZPRÁVA O PROJEKTU SPOLUPRÁCE V RÁMCI FONDU EHP

Jméno účastníka:	Adam Smejkal
Název projektu:	Porovnání energetického potenciálu Islandu a České republiky
Termín:	1. 8. 2021 – 31. 8. 2022
Název škol:	Technical College Reykjavík a Technical College Jihlava
Místo konání:	Island a Česká republika

Naše islandské dobrodružství začalo v neděli 7.11.2021 v Jihlavě na autobusovém nádraží. V tu dobu jsme ještě nevěděli, že k nám míří skupina mladých studentů, ze kterých se postupně stanou naši přátelé a kolegové po zbytek pobytu. Těsně před příjezdem panovala na nádraží lehká nervozita, protože jsme vlastně nevěděli, koho u sebe budeme ubytovávat. Okamžitě po vystoupení z autobusu jsme si každý našel svého islandského spolubydlícího a odvezl si ho domů.

První den jsme strávili seznamováním mezi sebou, prohlídkou města Jihlavy, která byla zakončena v kostele, kde nám Dominik Máca krásně zahrál na varhany. Další den jsme navštívili tepelnou elektrárnu Ledvice. Islandské studenty tato prohlídka zaujala, ale bohužel ne v dobrém slova smyslu. Nelíbilo se jim, kolik taková elektrárna vyprodukuje uhlíku, oproti jiným zdrojům energie, které jsou dostupné na Islandu. Třetí den jsme trávili na pracovišti Polenská, zde jsme měli prezentaci o elektromobilitě v praxi, následoval první společný projekt, zaměřený na využití elektromobilů v budoucnosti, jejich výhod i nevýhod.

Čtvrtek byl ve znamení oceli, islandským studentům jsme v Ostravě přiblížili její výrobu a zpracování. Prohlídka byla proložena výhledem na město z výšky a zakončena v moderním muzeu vědy a techniky. S islandskými kamarády jsme zavítali i do Prahy, zde jsme měli dlouhou prohlídku centrem zaměřenou na historii a architekturu Prahy.

Neděli jsem měl na starost já, protože jsem si připravil prohlídku nedalekého hradu Lipnice nad Sázavou. Při této příležitosti jsem zahraničním studentům povídal o historii hradu, ale nemohl jsem nezmínit osobu Jaroslava Haška, spisovatele, který vymyslel českou ikonu Švejka. Přírodní krásy Vysočiny mohli návštěvníci poznat procházkou v místních lesích, kde jsme obdivovali sochy od oblastního sochaře Radomíra Dvořáka, umístěné v podhradí. Náročný den jsme zakončili českou klasikou – smaženým sýrem a hranolky.

Druhý týden začal v autobuse na cestě do Dukovan. Jaderná elektrárna byla v hledáčku většiny výměnných studentů od prvního dne v České republice, myslím si, že naplnila očekávání. Dva studenti tu měli šanci mluvit s reportérem Českého rozhlasu. Zmíněnou reportáž si můžete online pustit na jejich webových stránkách. V úterý nás poctila návštěvou Ph.D. Dana Drábová, předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, se kterou jsme měli možnost vést diskuzi na poli jaderné energetiky.

Bohužel poté jsme se museli, kvůli covidové situaci, nečekaně a velmi rychle rozloučit s našimi islandskými kamarády, a to na několik měsíců.

Pět měsíců uteklo jako voda a my jsme stáli na stejném nádraží a čekali na autobus, který nás dopravil na letiště v Mnichově, odkud jsme letěli přímým letem na Island. Po přistání jsme se vydali k našim hostitelským rodinám. Na první pohled se nám islandská příroda moc nelíbila, ale každý den jsme měli šanci vidět krásnější a krásnější místa. Každé ráno jsme začínali ve školní kantýně, protože jsme tu měli přichystané rychlé občerstvení – pití a sendviče. Tyto snídaně fungovaly jako perfektní setkávací místo studentů ještě před školou, kde jsme probírali zážitky z předchozích dnů. Musím ale podotknout, že snídani zde měli zajištěnou pouze účastníci výměnného pobytu.

Návštěva geotermální elektrárny. Měli jsme možnost nahlédnout pod pokličku zemské kůry, a to díky exkurzi do geotermální elektrárny. V zákaznickém centru nám vysvětlili, jak princip fungování, tak i její dopad na životní prostředí, jako třeba vznik zemětřesení. Po absolvování prohlídky jsme se vydali na pěší túru do hor. Hodinový výšlap jsme zakončili koupelí v horkých přírodních pramenech. Představte si to asi tak, že hodinu chodíte po horách a z ničeho nic je před vámi potok, z kterého stoupá pára a z ní koukají hlavy koupajících se lidí.

Středa byla pro všechny zajímavá, protože nás navštívil islandský Ministr životního prostředí a přírodních zdrojů pan Guðlaugur Þór Þórðarsson, s nímž především islandští žáci vedli diskuzi o uchovávání elektrické energie.

Po čtvrteční přednášce na téma možnosti udržitelné energie od profesora z islandské university jsme se vydali do islandského národního muzea. Probíhala zde expozice vikingské kultury na území Islandu.

Konec prvního pracovního týdne jsme oslavili akcí zvanou Dimmisio. Byl to den, kdy se islandští studenti převlékli do kostýmů a vyrazili do ulic plnit úkoly zadané islandskými učiteli. Tým, který splnil nejvíce bodů vyhrál. Bohužel našemu mezinárodnímu týmu se vyhrát

nepodařilo. Tuto akci slavily všechny poslední ročníky středních škol, a tak jsme viděli hromadu zajímavých a originálních kostýmů. Po Reykjavíku běhali šmoulové, pokémoni, uklízečky s poníky, náš tým byl převlečen za postavy ze seriálu Squid game. Připomínalo mi to „poslední zvonění“ v České republice. Odpoledne, po ukončení školního programu, jsme se vydali do svých domovů a poté jeli na narozeninovou oslavu jednoho islandského studenta. Oslava se opravdu vydařila, protože byla pod širým nebem, uprostřed přírody. Bylo to tam opravdu nádherné.

Sobota byla čistě poznávací. Vydali jsme se lodí, která byla na elektrický pohon, na Westman islands. Zde jsme měli prohlídku po ostrově a následně návštěvu muzea s pozůstatky po sopečné činnosti, které byly všudypřítomné. V neděli jsme měli volno, já ho strávil s pár islandskými a českými kamarády otužováním se a koupáním pod vodopády a relaxováním v termálech.

V pondělí jsme viděli oblast Krýsuvík s geotermální elektrárnou a den jsme zakončili v celosvětově známé Modré laguně. Další den jsme měli šanci vidět Golden Circle, což je oblast známá svými gejzíry a vodopády. Uvolnit svaly jsme poté šli do termálů Fontana v Laugarvatn.

Ikonický kostel stojící vedle naší hostitelské školy jsme zevnitř poprvé viděli ve čtvrtek. Po troše křesťanství a Dominikovy hry na varhany, následovala jedna z největších genetických laboratoří na světě deCODE, kde jsme měli prohlídku s průvodcem. DeCode stojí například za aplikací „Islandská kniha“, což je aplikace ukazující rodokmen všech rodilých Islandců. Dva Islandci si proto mohou zjistit, jak moc si jsou příbuzní za pár sekund.

Předposlední den jsme vedli debatu, ohledně dalších datacenter na Islandu. Diskutovali jsme, prezentovali své názory, obhajovali svá tvrzení, jestli otevírat další nebo ne. Já byl ve skupině, která byla proti jejich otevření.

Můj poslední den jsem si užil čistě s rodinou. Jsem vděčný, u jaké rodiny jsem 14 dní bydlel. Po prvních pár dnech mi řekli, že jsem jejich islandský syn, a tak se ke mně i chovali.

Tento projekt jsem si od začátku do konce hrozně moc užil. Našel jsem si hromadu nových kamarádů i po ukončení programu jsem s pár Islandci zůstal v kontaktu a pravidelně si píšeme. Dozvěděl jsem se nové věci o energetice a utvrdil jsem se, že učení se angličtiny má smysl. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří nám pomohli a dali nám tak šanci se účastnit tohoto projektu. A chtěl bych také poděkovat všem zúčastněným, myslím, že jsme si to spolu užili. Děkuji.

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Fondů EHP.

Za obsah sdělení odpovídá výlučně autor. Sdělení nereprezentuje názory Fondů EHP. Současně Fondy EHP neodpovídají za použití informací, jež jsou jejím obsahem.